
geestelijke de uitleg van de leer, de onderwijzer al het overige, zo stellen zich bevoegden de verdeling der rollen tussen Kerk en school: men vergelijke de verschillende jaarboeken van het katholiek onderwijs.

Op basis van deze opvatting pleit Rombouts voor een goed contact met de parochiegeestelijkheid die afgestemd is op de kinderlijke ontwikkeling en ook past binnen het kerkelijk kader. Hij baseert zich daarbij op het ‘granieten fundament’ van katholieke geloofstellingen en pauselijke uitspraken uit bijvoorbeeld de Encycliek *Divini illius Magistri* (1929).⁶⁷ In verschillende media publiceerde hij luid en duidelijk zijn opvattingen en lokte daarmee veel reacties uit. In de OBR liet hij anderen deeltjes schrijven over bijvoorbeeld *De Kindermis*, *Het kerkelijk jaar* en *Kind en Godsdienst*. Nummer 100 heette *Naar een betere school. Vernieuwing van het Godsdienstonderwijs* (1938). Daarbij werkte Rombouts de ideeën van de Australische father John T. McMahon uit om met projecten te werken die steunden op de psychologie van kind en leerproces.⁶⁸

De ideeën van Rombouts kregen binnen het onderwijsveld veel bijval, maar de kerkelijke leiding reageerde in Nederland met een tegenovergestelde reactie. In 1948 schreven de Nederlandse bisschoppen aan alle katholieke scholen en ouders een verplichte versie van de catechismus voor.

Voor het Godsdienstonderwijs in Ons Bisdom wordt hierbij – naast De Eerste Catechismus – het gebruik van deze officiële Catechismus van de Nederlandse Bisdommen, voorzien van Onze handtekening en Ons stempel, met uitsluiting van elke andere, door ons Voorgescreven. Wij vermanen allen, die bij de opvoeding van de jeugd een taak te vervullen hebben, ouders, priesters en onderwijzers, dat zij, ieder volgens hun roeping, de Catechismus met veel zorg aan de kinderen zullen leren en verklaren en hen ook zullen helpen er naar te leven. Met grote nauwkeurigheid dient er voor gezorgd te worden, dat de tekst van de Catechismus in het geheugen der kinderen wordt vastgelegd.⁶⁹

Frater Rombouts ventileerde luid en duidelijk zijn kritiek. Naar zijn mening moesten de bisschoppen kiezen: óf voor een ‘kanselcatechismus’, óf voor een ‘schoolcatechismus’. In het laatste geval viel een verhaalvorm verre te verkiezen boven een ellenlange lijst met vragen en antwoorden.⁷⁰ Met name in onderwijskringen was men weinig gelukkig met deze bisschoppencatechismus. Het boek, bestaande uit 548 vragen die ingedeeld waren naar de vier hogere klassen van de lagere school (3, 4, 5 en 6), sloot naar veler overtuiging te weinig aan

⁶⁷ Encycliek van Paus Pius XI. *Divini illius Magistri* (1929).

⁶⁸ Fr. S. Rombouts (1938). *Naar een betere school*. III. *Vernieuwing van het godsdienstonderwijs*. Tilburg: RKJW.

⁶⁹ *Catechismus ten gebruike van de Nederlandse bisdommen voorgeschreven voor het Bisdom van Haarlem door zijne hoogw. Excellentie mgr. Joannes Petrus Huibers. Bisschop van Haarlem* (1948). Haarlem: St. Jacobs-Godshuis.

⁷⁰ Fr. S. Rombouts. Artikelenreeks in *Ons Eigen Blad*, 1957-1958.